

Obsah

IV *Informácie*

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2018/C 182/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i>	1
---------------	---	---

V *Oznamy*

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2018/C 182/02	Vec C-80/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (španielsko) 6. februára 2018 – Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)/Administración General del Estado a Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.	2
2018/C 182/03	Vec C-81/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (španielsko) 6. februára 2018 – Endesa Generación, S.A./Administración General del Estado	3
2018/C 182/04	Vec C-82/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (španielsko) 6. februára 2018 – Endesa Generación, S.A./Administración General del Estado a Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.	4
2018/C 182/05	Vec C-83/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (španielsko) 7. februára 2018 – Iberdrola Generación Nuclear S.A.U./Administración General del Estado	6
2018/C 182/06	Vec C-97/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Noord Nederland (Holandsko) 12. februára 2018 – Openbaar Ministerie/ET	7

2018/C 182/07	Vec C-99/18 P: Odvolanie podané 12. februára 2018: FTI Touristik GmbH proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 30. novembra 2017 vo veci T-475/16, FTI Touristik GmbH/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo	8
2018/C 182/08	Vec C-130/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Düsseldorf (Nemecko) 19. februára 2018 – fliightright GmbH/Eurowings GmbH	8
2018/C 182/09	Vec C-134/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbeidsrechtbank Antwerpen (Belgicko) 19. februára 2018 – Maria Vester/Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (Riziv)	9
2018/C 182/10	Vec C-143/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Bonn (Nemecko) 23. februára 2018 – Antonio Romano, Lidia Romano/DSL Bank	9
2018/C 182/11	Vec C-160/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) 28. februára 2018 – X BV/Staatssecretaris van Financiën	10
2018/C 182/12	Vec C-163/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Noord-Nederland (Holandsko) 1. marca 2018 – HQ pro se a ako zákonná zástupkyňa svojho maloletého dieťaťa IP, JO/Aegean Airlines SA	11
2018/C 182/13	Vec C-179/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbeidsrechtbank Gent (Belgicko) 7. marca 2018 – Ronny Rohart/Federale Pensioendienst	12
2018/C 182/14	Vec C-180/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato (Taliansko) 9. marca 2018 – Agrenergy Srl/Ministero dello Sviluppo Economico	12
2018/C 182/15	Vec C-184/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Central Administrativo Sul (Portugalsko) 12. marca 2018 – Fazenda Pública/Carlos Manuel Patrício Teixeira, Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira	13
2018/C 182/16	Vec C-185/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 9. marca 2018 – Oro Efectivo S.L./Diputación Foral de Bizkaia	13
2018/C 182/17	Vec C-192/18: Žaloba podaná 15. marca 2018 – Európska komisia/Poľská republika	14
2018/C 182/18	Vec C-201/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d’appel de Mons (Belgicko) 19. marca 2018 – Mydibel SA/État belge	15
2018/C 182/19	Vec C-206/18: Žaloba podaná 23. marca 2018 – Európska komisia/Poľská republika	16
2018/C 182/20	Vec C-221/18 P: Odvolanie podané 27. marca 2018: Électricité de France (EDF) proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) zo 16. januára 2018 vo veci T-747/15, EDF/Komisia	17
2018/C 182/21	Vec C-247/18 P: Odvolanie podané 9. apríla 2018: Talianska republika proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 25. januára 2018 vo veci T-91/16, Taliansko/Komisia	18

Všeobecný súd

2018/C 182/22	Vec T-271/10 RENV: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. apríla 2018 – H/Rada („Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Vyslaný národný expert na EUPM v Bosne a Hercegovine — Rozhodnutie o preložení — Právomoc veliteľa EUPM rozhodnúť o preložení vyslaného národného experta — Povinnosť odôvodnenia — Zneužitie právomoci — Zjavne nesprávne posúdenie — Psychické obťažovanie“)	20
---------------	--	----

2018/C 182/23	Vec T-274/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 10. apríla 2018 – Alcogroup a Alcodis/Komisia („Žaloba o neplatnosť — Hospodárska súťaž — Kartely — Trh s bioetanolom a etanolom — Správne konanie — Rozhodnutie, ktorým sa nariaďuje inšpekcia — Preskúvacie právomoci Komisie — Ochrana dôvernosti komunikácie medzi advokátmi a klientmi — Dokumenty vymieňané v nadväznosti na predchádzajúcu inšpekciu — Odmietnutie Komisie prerušiť predmetné konania o porušení — Akt, ktorý nie je možné napadnúť žalobou — Neprípustnosť“)	20
2018/C 182/24	Vec T-732/16 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 22. marca 2018 – Valencia Club de Fútbol/Komisia („Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Štátna pomoc — Pomoc poskytnutá Španielskom v prospech niektorých profesionálnych futbalových klubov — Verejná záruka poskytnutá verejnoprávny subjektom — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom — Návrh na odklad výkonu — Neexistencia naliehavosti“)	21
2018/C 182/25	Vec T-766/13 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 22. marca 2018 – Hércules Club de Fútbol/Komisia („Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Štátna pomoc — Pomoc poskytnutá Španielskom v prospech niektorých profesionálnych futbalových klubov — Verejná záruka poskytnutá verejnoprávny subjektom — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom — Návrh na odklad výkonu — Neexistencia naliehavosti“)	22
2018/C 182/26	Vec T-361/17: Uznesenie Všeobecného súdu z 21. marca 2018 – Eco-Bat Technologies a i./Komisia („Žaloba o neplatnosť — Kartely — Trh recyklácie automobilových batérií — Rozhodnutie obsahujúce opravu rozhodnutia, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ a ukladajú sa pokuty — Lehota na podanie žaloby — Začiatok plynutia — Omeškanie — Neprípustnosť“)	22
2018/C 182/27	Vec T-574/17: Uznesenie Všeobecného súdu z 21. marca 2018 – UD/Komisia („Verejná služba — Prijemca pozostalostnej dávky — Sociálne zabezpečenie — Zamietnutie žiadosti o predchádzajúce schválenie na získanie náhrady určitých zdravotných nákladov — Nová žiadosť — Výlučne potvrdzujúci akt — Lehota na podanie žaloby — Neprípustnosť“)	23
2018/C 182/28	Vec T-34/18: Žaloba podaná 24. januára 2018 – Giove Gas/EUIPO – Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA)	23
2018/C 182/29	Vec T-135/18: Žaloba podaná 5. marca 2018 – Szegedi/Parlament	24
2018/C 182/30	Vec T-198/18: Žaloba podaná 16. marca 2018 – Chrysses Demetriades & Co. a Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co/Rada a i.	26
2018/C 182/31	Vec T-203/18: Žaloba podaná 23. marca 2018 – VQ/ECB	26
2018/C 182/32	Vec T-219/18: Žaloba podaná 30. marca 2018 – Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Ciclomotori)	28
2018/C 182/33	Vec T-228/18: Žaloba podaná 5. apríla 2018 – Transtec/Komisia	29

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie*(2018/C 182/01)***Posledná publikácia**

Ú. v. EÚ C 166, 14.5.2018

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 161, 7.5.2018

Ú. v. EÚ C 152, 30.4.2018

Ú. v. EÚ C 142, 23.4.2018

Ú. v. EÚ C 134, 16.4.2018

Ú. v. EÚ C 123, 9.4.2018

Ú. v. EÚ C 112, 26.3.2018

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 6. februára 2018 – Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)/Administración General del Estado a Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.

(Vec C-80/18)

(2018/C 182/02)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)

Odporcovia v odvolacom konaní: Administración General del Estado a Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.

Prejudiciálne otázky

1. Bráni zásada „náhradu škody hradí znečisťovateľ,“ uvedená v článku 191 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, v spojení s článkami 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie stanovujúcimi základné zásady rovnosti a zákazu diskriminácie, ktoré sú premietnuté do právnej úpravy obsiahnutej v článku 3 ods. 1 a 2 smernice 2009/72/ES⁽¹⁾, pokiaľ jej cieľom je vytvoriť, okrem iného, konkurencieschopný a nediskriminačný trh s elektrinou, ktorý môže byť obmedzený iba z dôvodov všeobecného ekonomického záujmu, vrátane dôvodu ochrany životného prostredia, takému zavedeniu daní, ktoré sa vzťahujú výlučne na spoločnosti vyrábajúce elektrickú energiu s využitím jadrovej energie, keď hlavným cieľom týchto daní nie je ochrana životného prostredia, ale zvýšenie príjmov v rámci systému financovania dodávok elektrickej energie, čím tieto spoločnosti budú vo väčšej miere znášať financovanie deficitu sadzieb v porovnaní s inými spoločnosťami vykonávajúcimi rovnakú činnosť?
2. Umožňuje európska právna úprava, aby boli v rámci konkurenčného a nediskriminačného trhu s elektrinou, ukladané environmentálne dane, ktorých zavedenie odôvodňuje znečistením životného prostredia, ktoré je vlastné pre jadrovú činnosť bez toho, aby sa stanovila norma, ktorá by ich konkretizovala – v preambule zákona je to odôvodnené tak, aby sa pri dani z produkcie vyhorelého jadrového paliva a rádioaktívneho odpadu nezahrnula do textu predpisu s normatívnou silou internalizácia nákladov, ktoré sa majú pokryť, rovnako ako v prípade uloženia rádioaktívneho odpadu, kde taktiež neexistuje dostatok takejto konkretizácie, keďže náklady na nakladanie s odpadom a uloženie odpadu sú už pokryté inými poplatkami, kedy navyše, nie je jasne stanovený účel vybratých daní, pričom uvedené spoločnosti sú povinné prevziať občianskoprávnu zodpovednosť až do výšky 1 200 miliónov eur?
3. Je splnená požiadavka obsiahnutá v článku 3 ods. 2 uvedenej smernice, podľa ktorej povinnosti uložené vo všeobecnom hospodárskom záujme, vrátane ochrany životného prostredia, sú jasne definované, transparentné, nediskriminačné a overiteľné, ak environmentálny účel a charakteristické znaky, ktoré definujú environmentálne dane nie sú konkretizované v texte predpisu s normatívnou silou?

4. Je vnútroštátna právna úprava, ktorá sa týka financovania deficitu sadzieb pre všetky spoločnosti v sektore elektrickej energie, v rozpore so zásadou „náhradu škody hradí znečisťovateľ“ uvedenou v článku 191 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a zásadami rovnosti a zákazu diskriminácie uvedenými v článkoch 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie a článkoch 3 a 5 smernice 2005/89/ES ⁽²⁾, pokiaľ majú za cieľ zabezpečiť „riadne fungovanie vnútorného trhu s elektrickou energiou,“ a nútiť členské štáty, aby zabezpečili „aby akékoľvek opatrenia prijaté v súlade s touto smernicou neboli diskriminačné a nepredstavovali neprimerané zaťaženie účastníkov trhu,“ ak táto vnútroštátna úprava ukladá jadrovým spoločnostiam (okrem vodných elektrární, ktoré sú považované za obnoviteľné energie) povinnosť znášať daňové poplatky osobitnej povahy vo väčšej miere v porovnaní s inými spoločnosťami pôsobiacimi na trhu s elektrickou energiou, ktoré tieto poplatky nemusia znášať, hoci niektorí z nich spôsobujú väčšie znečistenie, pričom tieto poplatky sú odôvodnené ochranou životného prostredia pred rizikami a neistotami súvisiacimi s jadrovými činnosťami bez konkretizácie nákladov a použitia výnosov plynúcich z ochrany životného prostredia, pričom nakladanie a uloženie odpadov je už zahrnuté medzi inými poplatkami a vyžaduje sa prevzatie občianskoprávnej zodpovednosti jadrovými spoločnosťami, keďže sa narúša voľná hospodárska súťaž spočívajúca v požiadavkách liberalizovaného vnútorného trhu, nakoľko sú uprednostnení iní výrobcovia elektrickej energie, ktorí nemusia čeliť environmentálnym daniam, hoci používajú viac znečisťujúce zdroje výroby?
5. Je v rozpore s článkom 191 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, v ktorom je zakotvená zásada „náhradu škody hradí znečisťovateľ“, daň z produkcie vyhoreného jadrového paliva a rádioaktívneho odpadu pochádzajúceho z výroby jadrovej energie, ktorá sa vzťahuje výlučne na oblasť výroby jadrovej energie, zatiaľ čo jej nepodlieha žiadny iný sektor, ktorý by mohol produkovať daný odpad, čím spoločnosti, ktoré vykonávajú činnosť s použitím jadrových materiálov alebo jadrových zdrojov nie sú zdanené, napriek tomu, že majú vplyv na životné prostredie?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/89/ES z 18. januára 2006 o opatreniach na zabezpečenie bezpečnosti dodávok elektrickej energie a investícií do infraštruktúry (Ú. v. EÚ L 33, 2006, s. 22).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 6. februára 2018 – Endesa Generación, S.A./Administración General del Estado

(Vec C-81/18)

(2018/C 182/03)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: Endesa Generación, S.A.

Odporca v odvolacom konaní: Administración General del Estado

Prejudiciálne otázky

1. Bráni zásada „náhradu škody hradí znečisťovateľ,“ uvedená v článku 191 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, v spojení s článkami 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie stanovujúcimi základné zásady rovnosti a zákazu diskriminácie, ktoré sú premietnuté do právnej úpravy obsiahnutej v článku 3 ods. 1 a 2 smernice 2009/72/ES ⁽¹⁾, pokiaľ jej cieľom je vytvoriť, okrem iného, konkurencieschopný a nediskriminačný trh s elektrinou, ktorý môže byť obmedzený iba z dôvodov všeobecného ekonomického záujmu, vrátane dôvodu ochrany životného prostredia, takému zavedeniu daní, ktoré sa vzťahujú výlučne na spoločnosti vyrábajúce elektrickú energiu s využitím jadrovej energie, keď skutočným cieľom týchto daní nie je ochrana životného prostredia, ale zvýšenie príjmov v rámci systému financovania dodávok elektrickej energie, čím tieto spoločnosti budú vo väčšej miere znášať financovanie deficitu sadzieb v porovnaní s inými spoločnosťami vykonávajúcimi rovnakú činnosť?

2. Bráni spomenutá európska právna úprava v rámci konkurenčného a nediskriminačného trhu s elektrinou uložiť environmentálne dane, ktorých zavedenie odôvodňuje znečistením životného prostredia, ktoré je vlastné pre jadrovú činnosť bez toho, aby sa stanovila norma, ktorá by ich konkretizovala – v preambule zákona je to odôvodnené tak, aby sa pri dani z produkcie vyhoreného jadrového paliva a rádioaktívneho odpadu nezahrnula do textu predpisu s normatívnou silou internalizácia nákladov, ktoré sa majú pokryť, rovnako ako v prípade uloženia rádioaktívneho odpadu, kde taktiež neexistuje dostatok takejto konkretizácie, keďže náklady na nakladanie s odpadom a uloženie odpadu sú už pokryté inými poplatkami, kedy navyše, nie je jasne stanovený účel vybratých daní, pričom uvedené spoločnosti sú povinné prevziať občianskoprávnu zodpovednosť až do výšky 1 200 miliónov?
3. Bráni článok 3 ods. 2 smernice 2009/72/ES, podľa ktorého osobitné povinnosti pre oblasť výroby jadrovej energie, ktoré musia byť uložené z dôvodu verejného záujmu, vrátane ochrany životného prostredia, musia byť jasne definované, transparentné, nediskriminačné a overiteľné, daniam upraveným v zákone č. 15/2012, ak environmentálny cieľ a znaky, ktoré charakterizujú environmentálne dane nemajú žiadnu konkretizáciu v texte predpisu s normatívnou silou?
4. Je vnútroštátna právna úprava, ktorá sa týka financovania deficitu sadzieb pre všetky spoločnosti v sektore elektrickej energie, v rozpore so zásadou „náhradu škody hradí znečisťovateľ“ uvedenou v článku 191 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a zásadami rovnosti a zákazu diskriminácie uvedenými v článkoch 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie a článkoch 3 a 5 smernice 2005/89/ES ⁽²⁾, pokiaľ majú za cieľ zabezpečiť „riadne fungovanie vnútorného trhu s elektrickou energiou,“ a nútia členské štáty, aby zabezpečili, „aby akékoľvek opatrenia prijaté v súlade s touto smernicou neboli diskriminačné a nepredstavovali neprimerané zaťaženie účastníkov trhu,“ ak táto vnútroštátna úprava ukladá jadrovým spoločnostiam (okrem vodných elektrární, ktoré sú považované za obnoviteľné energie) povinnosť znášať daňové poplatky osobitnej povahy vo väčšej miere v porovnaní s inými spoločnosťami pôsobiacimi na trhu s elektrickou energiou, ktoré tieto poplatky nemusia znášať, hoci niektorí z nich spôsobujú väčšie znečistenie, pričom tieto poplatky sú odôvodnené ochranou životného prostredia pred rizikami a neistotami súvisiacimi s jadrovými činnosťami bez konkretizácie nákladov a použitia výnosov plynúcich z ochrany životného prostredia, pričom náklady spojené s nakladaním a uložením odpadov sú už zahrnuté medzi inými poplatkami a vyžaduje sa prevzatie občianskoprávnej zodpovednosti jadrovými spoločnosťami, keďže sa naruša voľná hospodárska súťaž spočívajúca v požiadavkách liberalizovaného vnútorného trhu, nakoľko sú uprednostnení iní výrobcovia elektrickej energie, ktorí nemusia čeliť environmentálnym daniam, hoci používajú viac znečisťujúce zdroje výroby?
5. Je v rozpore s článkom 191 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, v ktorom je zakotvená zásada „náhradu škody hradí znečisťovateľ“, daň z produkcie vyhoreného jadrového paliva a rádioaktívneho odpadu pochádzajúceho z výroby jadrovej energie, ktorá sa vzťahuje výlučne na oblasť výroby jadrovej energie, zatiaľ čo jej nepodlieha žiadny iný sektor, ktorý by mohol produkovať daný odpad, čím spoločnosti, ktoré vykonávajú činnosť s použitím materiálov alebo jadrových zdrojov nie sú zdanené, napriek tomu, že majú vplyv na životné prostredie?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/89/ES z 18. januára 2006 o opatreniach na zabezpečenie bezpečnosti dodávok elektrickej energie a investícií do infraštruktúry (Ú. v. EÚ L 33, 2006, s. 22).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 6. februára 2018 – Endesa Generación, S.A./Administración General del Estado a Iberdrola Generación Nuclear S. A.U.

(Vec C-82/18)

(2018/C 182/04)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: Endesa Generación, S.A.

Odporcovia v odvolacom konaní: Administración General del Estado a Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.

Prejudiciálne otázky

1. Bráni zásada „náhradu škody hradí znečisťovateľ,“ uvedená v článku 191 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, v spojení s článkami 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie stanovujúcimi základné zásady rovnosti a zákazu diskriminácie, ktoré sú premietnuté do právnej úpravy obsiahnutej v článku 3 ods. 1 a 2 smernice 2009/72/ES ⁽¹⁾, pokiaľ jej cieľom je vytvoriť, okrem iného, konkurencieschopný a nediskriminačný trh s elektrinou, ktorý môže byť obmedzený iba z dôvodov všeobecného ekonomického záujmu, vrátane dôvodu ochrany životného prostredia, takému zavedeniu daní, ktoré sa vzťahujú výlučne na spoločnosti vyrábajúce elektrickú energiu s využitím jadrovej energie, keď hlavným cieľom týchto daní nie je ochrana životného prostredia, ale zvýšenie príjmov v rámci systému financovania dodávok elektrickej energie, čím tieto spoločnosti budú vo väčšej miere znášať financovanie deficitu sadzieb v porovnaní s inými spoločnosťami vykonávajúcimi rovnakú činnosť?
2. Umožňuje európska právna úprava, aby boli v rámci konkurenčného a nediskriminačného trhu s elektrinou, ukladané environmentálne dane, ktorých zavedenie odôvodňuje znečistením životného prostredia, ktoré je vlastné pre jadrovú činnosť bez toho, aby sa stanovila norma, ktorá by ich konkretizovala – v preambule zákona je to odôvodnené tak, aby sa pri dani z produkcie vyhoretého jadrového paliva a rádioaktívneho odpadu nezahrnula do textu predpisu s normatívnou silou internalizácia nákladov, ktoré sa majú pokryť, rovnako ako v prípade uloženia rádioaktívneho odpadu, kde taktiež neexistuje dostatok takejto konkretizácie, keďže náklady na nakladanie s odpadom a uloženie odpadu sú už pokryté inými poplatkami, kedy navyše, nie je jasne stanovený účel vybratých daní, pričom uvedené spoločnosti sú povinné prevziať občianskoprávnu zodpovednosť až do výšky 1 200 miliónov eur?
3. Je splnená požiadavka obsiahnutá v článku 3 ods. 2 uvedenej smernice, podľa ktorej povinnosti uložené vo všeobecnom hospodárskom záujme, vrátane ochrany životného prostredia, sú jasne definované, transparentné, nediskriminačné a overiteľné, ak environmentálny účel a charakteristické znaky, ktoré definujú environmentálne dane nie sú konkretizované v texte predpisu s normatívnou silou?
4. Je vnútroštátna právna úprava, ktorá sa týka financovania deficitu sadzieb pre všetky spoločnosti v sektore elektrickej energie, v rozpore so zásadou „náhradu škody hradí znečisťovateľ“ uvedenou v článku 191 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a zásadami rovnosti a zákazu diskriminácie uvedenými v článkoch 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie a článkoch 3 a 5 smernice 2005/89/ES ⁽²⁾, pokiaľ majú za cieľ zabezpečiť „riadne fungovanie vnútorného trhu s elektrickou energiou,“ a nútiť členské štáty, aby zabezpečili „aby akékoľvek opatrenia prijaté v súlade s touto smernicou neboli diskriminačné a nepredstavovali neprímerané zaťaženie účastníkov trhu,“ ak táto vnútroštátna úprava ukladá jadrovým spoločnostiam (okrem vodných elektrární, ktoré sú považované za obnoviteľné energie) povinnosť znášať daňové poplatky osobitnej povahy vo väčšej miere v porovnaní s inými spoločnosťami pôsobiacimi na trhu s elektrickou energiou, ktoré tieto poplatky nemusia znášať, hoci niektorí z nich spôsobujú väčšie znečistenie, pričom tieto poplatky sú odôvodnené ochranou životného prostredia pred rizikami a neistotami súvisiacimi s jadrovými činnosťami bez konkretizácie nákladov a použitia výnosov plynúcich z ochrany životného prostredia, pričom nakladanie a uloženie odpadov je už zahrnuté medzi inými poplatkami a vyžaduje sa prevzatie občianskoprávnej zodpovednosti jadrovými spoločnosťami, keďže sa narúša voľná hospodárska súťaž spočívajúca v požiadavkách liberalizovaného vnútorného trhu, nakoľko sú uprednostnení iní výrobcovia elektrickej energie, ktorí nemusia čeliť environmentálnym daniam, hoci používajú viac znečisťujúce zdroje výroby?

5. Je v rozpore s článkom 191 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, v ktorom je zakotvená zásada „náhradu škody hradí znečisťovateľ“, daň z produkcie vyhoreného jadrového paliva a rádioaktívneho odpadu pochádzajúceho z výroby jadrovej energie, ktorá sa vzťahuje výlučne na oblasť výroby jadrovej energie, zatiaľ čo jej nepodlieha žiadny iný sektor, ktorý by mohol produkovať daný odpad, čím spoločnosti, ktoré vykonávajú činnosť s použitím jadrových materiálov alebo jadrových zdrojov nie sú zdanené, napriek tomu, že majú vplyv na životné prostredie?

- (¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).
- (²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/89/ES z 18. januára 2006 o opatreniach na zabezpečenie bezpečnosti dodávok elektrickej energie a investícií do infraštruktúry (Ú. v. EÚ L 33, 2006, s. 22).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 7. februára 2018 – Iberdrola Generación Nuclear S.A.U./Administración General del Estado

(Vec C-83/18)

(2018/C 182/05)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.

Odporca v odvolacom konaní: Administración General del Estado

Prejudiciálne otázky

1. Bráni zásada „náhradu škody hradí znečisťovateľ,“ uvedená v článku 191 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, v spojení s článkami 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie stanovujúcimi základné zásady rovnosti a zákazu diskriminácie, ktoré sú premietnuté do právnej úpravy obsiahnutej v článku 3 ods. 1 a 2 smernice 2009/72/ES (¹), pokiaľ jej cieľom je vytvoriť, okrem iného, konkurencieschopný a nediskriminačný trh s elektrinou, ktorý môže byť obmedzený iba z dôvodov všeobecného ekonomického záujmu, vrátane dôvodu ochrany životného prostredia, takému zavedeniu daní, ktoré sa vzťahujú výlučne na spoločnosti vyrábajúce elektrickú energiu s využitím jadrovej energie, keď hlavným cieľom týchto daní nie je ochrana životného prostredia, ale zvýšenie príjmov v rámci systému financovania dodávok elektrickej energie, čím tieto spoločnosti budú vo väčšej miere znášať financovanie deficitu sadzieb v porovnaní s inými spoločnosťami vykonávajúcimi rovnakú činnosť?
2. Umožňuje európska právna úprava, aby boli v rámci konkurenčného a nediskriminačného trhu s elektrinou, ukladané environmentálne dane, ktorých zavedenie odôvodňuje znečistením životného prostredia, ktoré je vlastné pre jadrovú činnosť bez toho, aby sa stanovila norma, ktorá by ich konkretizovala – v preambule zákona je to odôvodnené tak, aby sa pri dani z produkcie vyhoreného jadrového paliva a rádioaktívneho odpadu nezahrnula do textu predpisu s normatívnou silou internalizácia nákladov, ktoré sa majú pokryť, rovnako ako v prípade uloženia rádioaktívneho odpadu, kde taktiež neexistuje dostatok takejto konkretizácie, keďže náklady na nakladanie s odpadom a uloženie odpadu sú už pokryté inými poplatkami, kedy navyše, nie je jasne stanovený účel vybratých daní, pričom uvedené spoločnosti sú povinné prevziať občianskoprávnu zodpovednosť až do výšky 1 200 miliónov eur?
3. Je splnená požiadavka obsiahnutá v článku 3 ods. 2 uvedenej smernice, podľa ktorej povinnosti uložené vo všeobecnom hospodárskom záujme, vrátane ochrany životného prostredia, sú jasne definované, transparentné, nediskriminačné a overiteľné, ak environmentálny účel a charakteristické znaky, ktoré definujú environmentálne dane nie sú konkretizované v texte predpisu s normatívnou silou?

4. Je vnútroštátna právna úprava, ktorá sa týka financovania deficitu sadzieb pre všetky spoločnosti v sektore elektrickej energie, v rozpore so zásadou „náhradu škody hradí znečisťovateľ“ uvedenou v článku 191 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a zásadami rovnosti a zákazu diskriminácie uvedenými v článkoch 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie a článkoch 3 a 5 smernice 2005/89/ES ⁽¹⁾, pokiaľ majú za cieľ zabezpečiť „riadne fungovanie vnútorného trhu s elektrickou energiou,“ a nútiť členské štáty, aby zabezpečili „aby akékoľvek opatrenia prijaté v súlade s touto smernicou neboli diskriminačné a nepredstavovali neprimerané zaťaženie účastníkov trhu,“ ak táto vnútroštátna úprava ukladá jadrovým spoločnostiam (okrem vodných elektrární, ktoré sú považované za obnoviteľné energie) povinnosť znášať daňové poplatky osobitnej povahy vo väčšej miere v porovnaní s inými spoločnosťami pôsobiacimi na trhu s elektrickou energiou, ktoré tieto poplatky nemusia znášať, hoci niektorí z nich spôsobujú väčšie znečistenie, pričom tieto poplatky sú odôvodnené ochranou životného prostredia pred rizikami a neistotami súvisiacimi s jadrovými činnosťami bez konkretizácie nákladov a použitia výnosov plynúcich z ochrany životného prostredia, pričom nakladanie a uloženie odpadov je už zahrnuté medzi inými poplatkami a vyžaduje sa prevzatie občianskoprávnej zodpovednosti jadrovými spoločnosťami, keďže sa narúša voľná hospodárska súťaž spočívajúca v požiadavkách liberalizovaného vnútorného trhu, nakoľko sú uprednostnení iní výrobcovia elektrickej energie, ktorí nemusia čeliť environmentálnym daniam, hoci používajú viac znečisťujúce zdroje výroby?
5. Je v rozpore s článkom 191 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, v ktorom je zakotvená zásada „náhradu škody hradí znečisťovateľ“, daň z produkcie vyhorelého jadrového paliva a rádioaktívneho odpadu pochádzajúceho z výroby jadrovej energie, ktorá sa vzťahuje výlučne na oblasť výroby jadrovej energie, zatiaľ čo jej nepodlieha žiadny iný sektor, ktorý by mohol produkovať daný odpad, čím spoločnosti, ktoré vykonávajú činnosť s použitím jadrových materiálov alebo jadrových zdrojov nie sú zdanené, napriek tomu, že majú vplyv na životné prostredie?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/89/ES z 18. januára 2006 o opatreniach na zabezpečenie bezpečnosti dodávok elektrickej energie a investícií do infraštruktúry (Ú. v. EÚ L 33, 2006, s. 22).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Noord Nederland (Holandsko)
12. februára 2018 – Openbaar Ministerie/ET**

(Vec C-97/18)

(2018/C 182/06)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Noord Nederland, sídlo Leeuwarden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ: Openbaar Ministerie

Odporca: ET

Prejudiciálne otázky

1. Môže sa článok 12 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2006/783/SVV ⁽¹⁾ vykladať tak, že pri výkone na území Holandska príkazu na konfiškáciu postúpeného štátom pôvodu môže byť uložená poriadková väzba v zmysle článku 577c trestného poriadku, aj pri zohľadnení rozhodnutia Hoge Raad z 20. decembra 2011, podľa ktorého sa má poriadková väzba pokladať za trest v zmysle článku 7 ods. 1 EDĽP ⁽²⁾?

2. Má pre možnosť uložiť poriadkovú väzbu význam, či aj právo štátu pôvodu pozná možnosť uloženia poriadkovej väzby?

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutie Rady zo 6. októbra 2006 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na príkazy na konfiškáciu (Ú. v. EÚ L 328, 2006, s. 59).

⁽²⁾ NL:HR:2011:BP9449.

Odvolanie podané 12. februára 2018: FTI Touristik GmbH proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 30. novembra 2017 vo veci T-475/16, FTI Touristik GmbH/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

(Vec C-99/18 P)

(2018/C 182/07)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: FTI Touristik GmbH (v zastúpení: A. Parr, Rechtsanwältin)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Harald Prantner a Daniel Giersch

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor

- zrušil rozhodnutie ôsmej komory Všeobecného súdu z 30. novembra 2017 (T-475/16),
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľka tvrdí, že rozsudok Všeobecného súdu porušuje článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 ⁽¹⁾. Rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené. Neboli zohľadnené všetky skutkové okolnosti, ktorých vzájomná súčinnosť je nevyhnutná pre posúdenie nebezpečenstva zámeny. Toto predstavuje nesprávne právne posúdenie.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1) v znení zmien [nahradené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1)].

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Düsseldorf (Nemecko)
19. februára 2018 – flightright GmbH/Eurowings GmbH**

(Vec C-130/18)

(2018/C 182/08)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: flightright GmbH

Žalovaná: Eurowings GmbH

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 5 ods. 1 písm. c) bod iii) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 ⁽¹⁾, vykladať v tom zmysle, že právo na náhradu v prípade zrušenia letu do siedmich dní pred plánovaným časom odletu zaniká aj v prípade, že presmerovaním vznikne cestujúcemu celková časová strata do 3 hodín, ale viac ako 2 hodiny, pretože skutočný prílet sa voči plánovanému príletu oneskorí o viac ako 2 hodiny, ale o menej ako 3 hodiny?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbeidsrechtbank Antwerpen (Belgicko)
19. februára 2018 – Maria Vester/Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (Riziv)**

(Vec C-134/18)

(2018/C 182/09)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Maria Vester

Žalovaný: Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering (Riziv)

Prejudiciálne otázky

Je v rozpore s článkom 45 a 48 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) z 25. marca 1957, ak posledný príslušný členský štát pri začiatku pracovnej neschopnosti po uplynutí čakacej doby 52 týždňov pracovnej neschopnosti, počas ktorej boli priznané dávky v chorobe, neprizná nárok na dávky v invalidite na základe článku 57 nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 ⁽¹⁾ z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, a iný než posledný príslušný členský štát pri posúdení nároku na pomerné dávky v invalidite v súlade s vnútroštátnym právom tohto členského štátu uplatní čakaciu dobu 104 týždňov?

Je v tom prípade v súlade s právom na voľný pohyb, ak je dotknutá osoba počas tejto medzery v čakacej dobe odkázaná na sociálnu pomoc alebo zaväzujú články 45 a 48 ZFEÚ členský štát, ktorý nie je posledný príslušný, k tomu, aby posudzoval nárok na dávky v invalidite po uplynutí čakacej doby upravenej v práve posledného príslušného štátu aj v prípade, že to vnútroštátne právo nie posledného príslušného štátu nepripúšťa?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ, 2004, L 166, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Bonn (Nemecko) 23. februára
2018 – Antonio Romano, Lidia Romano/DSL Bank**

(Vec C-143/18)

(2018/C 182/10)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Bonn

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Antonio Romano, Lidia Romano

Žalovaná: DSL Bank

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 6 ods. 2 písm. c) smernice 2002/65/ES⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že mu odporuje také vnútroštátne ustanovenie alebo zvykosť, o aké ide vo vnútroštátnom konaní, ktoré v prípade zmlúv o úvere uzatvorených na diaľku nestanovujú možnosť vylúčenia práva na odstúpenie, ak na výslovnú žiadosť spotrebiteľa je zmluva oboma stranami plne vykonaná predtým, ako spotrebiteľ uplatní svoje právo na odstúpenie?
2. Majú sa článok 4 ods. 2, článok 5 ods. 1, článok 6 ods. 1 druhý pododsek druhá zarážka a článok 6 ods. 6 smernice 2002/65/ES vykladať v tom zmysle, že na účely riadneho získania informácií a uplatnenia práva na odstúpenie zo strany spotrebiteľa podľa vnútroštátneho práva zodpovedajúcich článku 5 ods. 1, článku 3 ods. 1 bodu 3 písm. a) smernice 2002/65/ES sa má vychádzať iba z bežne informovaného, primerane pozorného a obozretného priemerného spotrebiteľa pri zohľadnení všetkých relevantných skutočností a všetkých okolností sprevádzajúcich uzatvorenie zmluvy?
3. V prípade záporných odpovedí na otázky 1) a 2):

Má sa článok 7 ods. 4 smernice 2002/65/ES vykladať v tom zmysle, že mu odporuje právne ustanovenie členského štátu, ktoré po prejavenom odstúpení od zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej na diaľku stanovuje, že poskytovateľ má spotrebiteľovi nad rámec sumy, ktorú od spotrebiteľa získal podľa zmluvy na diaľku, zaplatiť aj náhradu za úžitok vyplývajúci z tejto sumy?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/65/ES z 23. septembra 2002 o poskytovaní finančných služieb spotrebiteľom na diaľku a o zmene a doplnení smernice Rady 90/619/EHS a smerníc 97/7/ES a 98/27/ES, Ú. v. ES L 271, 2002, s. 16; Mim. vyd. 06/004, s. 321.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko)
28. februára 2018 – X BV/Staatssecretaris van Financiën**

(Vec C-160/18)

(2018/C 182/11)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: X BV

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 3 ods. 2, 4 a 5 nariadenia (ES) č. 1484/95⁽¹⁾ v spojení s článkom 141 nariadenia č. 1234/2007⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že účelom v ňom opísaného kontrolného mechanizmu, a to aj v prípade dodatočnej kontroly, je len zabezpečiť, aby sa príslušné orgány včas dozvedeli o skutočnostiach alebo okolnostiach týkajúcich sa priebehu transakcii, ktoré vzbudzujú pochybnosti o správnosti uvedených dovozných cien CIF a môžu byť podnetom pre dôslednejšie overenie?

Alebo je správne opačné ponímanie, a kontrolný mechanizmus opísaný v článku 3 ods. 2, 4 a 5 nariadenia č. 1484/95 sa má, aj v prípade dodatočnej kontroly, vykladať v tom zmysle, že jeden alebo viac ďalších predajov uskutočnených dovozcom na spoločnom trhu za cenu nižšiu ako je uvedená dovozná cena CIF zásielky s prirátaním sumy splatných dovozných odvodov nezodpovedajú predpísaným (odbytovým) podmienkam na spoločnom trhu, takže už len z toho dôvodu vzniká povinnosť zaplatiť dodatočné clá? Má na zodpovedanie druhej otázky vplyv skutočnosť, či sa ďalší predaj, resp. ďalšie predaje vykonané dovozcom uskutočnil, resp. uskutočnili za cenu, ktorá je nižšia ako platná reprezentatívna cena? Má v tejto súvislosti význam skutočnosť, že reprezentatívna cena bola v čase pred 11. septembrom 2009 stanovená inak ako po tomto dátume? Je pre zodpovedanie tejto otázky dôležitá skutočnosť, či sú kupujúci v Únii a dovozca prepojené podniky?

2. Pokiaľ z odpovede na otázky uvedené v bode 1 vyplýva, že ďalší predaj so stratou je dostatočnou indíciou na to, aby sa neuznala uvedená dovozná cena CIF, ako sa potom má určiť výška splatných dodatočných ciel? Má sa vymeriavací základ zistiť metódami na určenie colnej hodnoty, ktoré sú stanovené v článkoch 29 až 31 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva⁽³⁾? Alebo sa má vymeriavací základ zistiť výlučne podľa platnej reprezentatívnej ceny? Bráni v období pred 11. septembrom 2009 článok 141 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1234/2007 použitiu reprezentatívnej ceny stanovenej v tomto období?
3. Ak z odpovedí na otázky 1 a 2 vyplýva, že pre povinnosť platiť dodatočné clá je rozhodujúce, že dovezené výrobky boli na vnútornom trhu ďalej predané so stratou a že na výpočet výšky splatných dodatočných ciel sa ako vymeriavací základ musí použiť reprezentatívna cena, je potom článok 3 ods. 2, 4 a 5 nariadenia (ES) č. 1484/95 so zreteľom na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 13. decembra 2001, Kloosterboer Rotterdam B.V., C-317/99, ECLI:EU:C:2001:681, zlučiteľný s článkom 141 nariadenia (ES) č. 1234/2007?

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 1484/95 z 28. júna 1995, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania systému dodatočných dovozných ciel a stanovujúce dodatočné dovozné clá v sektoroch hydínového mäsa, vajec a pre vaječný albumín, a ktorým sa zrušuje nariadenie č. 163/67/EHS, Ú. v. ES L 145, 1995, s. 47; Mim. vyd. 03/017, s. 437.

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov), Ú. v. EÚ L 299, 2007, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 302, 1992, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Noord-Nederland (Holandsko)
1. marca 2018 – HQ pro se a ako zákonná zástupkyňa svojho maloletého dieťaťa IP, JO/Aegean
Airlines SA**

(Vec C-163/18)

(2018/C 182/12)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Noord-Nederland

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: HQ pro se a ako zákonná zástupkyňa svojho maloletého dieťaťa IP, JO

Žalovaná: Aegean Airlines SA

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 8 ods. 2 nariadenia č. 261/2004⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že cestujúci lietadlom, ktorý má podľa smernice 90/314/EHS⁽²⁾ (prebranej do vnútroštátneho práva) o balíku cestovných, dovolenkových a výletných služieb nárok na náhradu svojich nákladov na letenku voči svojmu organizátorovi zázajdu, už nemôže žiadať náhradu od leteckého dopravcu?

2. V prípade kladnej odpovede na otázku 1: Môže cestujúci lietadlom napriek tomu žiadať od leteckého dopravcu náhradu svojich nákladov na letenku, ak sa má vychádzať z toho, že jeho organizátor zájazdu nebude finančne schopný skutočne nahradiť náklady na letenku, pokiaľ by on bol niesol zodpovednosť, pričom ani neprijal žiadne preventívne opatrenia na to, aby náhradu zabezpečil?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91, Ú. v. EÚ L 46, 2004., s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10.

⁽²⁾ Smernica Rady z 13. júna 1990, o balíku cestovných, dovolenkových a výletných služieb, Ú. v. ES L 158, 1990, s. 59; Mim. vyd. 13/010, s. 132.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbeidsrechtbank Gent (Belgicko) 7. marca 2018 – Ronny Rohart/Federale Pensioendienst

(Vec C-179/18)

(2018/C 182/13)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Arbeidsrechtbank Gent

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Ronny Rohart

Žalovaný: Federale Pensioendienst

Prejudiciálna otázka

Má sa zásada lojálnej spolupráce podľa článku 4 ods. 3 ZEÚ v spojení so Služobným poriadkom úradníkov Európskej únie, ktorý bol stanovený nariadením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ⁽¹⁾ z 29. februára 1968 vykladať v tom zmysle, že bráni takej zákonnej úprave členského štátu, ktorá pri výpočte starobného dôchodku zamestnanca na základe jeho činností v tomto členskom štáte neumožňuje zohľadniť vojenskú službu dotknutej osoby v členskom štáte, pretože dotknutá osoba v čase jej vojenskej služby a aj potom bola nepretržite úradníkom Európskej únie a preto nespĺňa podmienky na uznanie podľa zákonnej úpravy členského štátu?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 z 29. februára 1968, ktorým sa ustanovuje Služobný poriadok úradníkov a Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev, ako aj zavádzajú osobitné opatrenia, ktoré sú prechodne uplatniteľné na úradníkov Komisie (Služobný poriadok úradníkov Európskej únie) (Ú. v. ES L 56, 1968, s. 1; Mim. vyd. 01/002, s. 5).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato (Taliansko) 9. marca 2018 – Agrenergy Srl/Ministero dello Sviluppo Economico

(Vec C-180/18)

(2018/C 182/14)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľka: Agrenergy Srl

Odporca: Ministero dello Sviluppo Economico

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 3 odsek 3 písm. a) smernice 2009/28/ES⁽¹⁾ vykladať – aj vo svetle všeobecnej zásady ochrany legitímnej dôvery a celkového systému úpravy stanovenej v smernici v súvislosti s podporou výroby energie z obnoviteľných zdrojov – v tom zmysle, že vylučuje zlučiteľnosť práva Únie s takou vnútroštátnou právnou úpravou, ktorá umožňuje talianskej vláde rozhodnúť neskoršími vykonávacími vyhláškami o znížení alebo dokonca aj o znížení na nulu skôr schválených vstupných sadzieb?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES (Ú. v. EÚ L 140, 2009, s. 16).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Central Administrativo Sul
(Portugalsko) 12. marca 2018 – Fazenda Pública/Carlos Manuel Patrício Teixeira, Maria Madalena da
Silva Moreira Patrício Teixeira**

(Vec C-184/18)

(2018/C 182/15)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Central Administrativo Sul

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľka: Fazenda Pública

Odporcovia v odvolacom konaní: Carlos Manuel Patrício Teixeira, Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira

Prejudiciálna otázka

Majú sa články 12, 56, 57 a 58 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva [teraz články 18, 63, 64 a 65 Zmluvy o fungovaní Európskej únie] vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej (článok 43 ods. 2 zákona o dani z príjmov fyzických osôb, schváleného legislatívnym dekrétom č. 442-A/88 z 30. novembra 1988, v znení zákona č. 109-B/2001 z 27. decembra 2001), ktorá podriaďuje kapitálové zisky vyplývajúce z prevodu nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v určitom členskom štáte (Portugalsko), ak bol tento prevod vykonaný štátnym príslušníkom tohto členského štátu, ktorý je rezidentom tretej krajiny (Angola), vyššiemu daňovému bremenu, než je daňové bremeno uplatňované pri rovnakom type transakcií na kapitálové zisky dosiahnuté rezidentom štátu, v ktorom sa nachádza táto nehnuteľnosť?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 9. marca
2018 – Oro Efectivo S.L./Diputación Foral de Bizkaia**

(Vec C-185/18)

(2018/C 182/16)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Oro Efectivo S.L.

Odporkyňa: Diputación Foral de Bizkaia

Prejudiciálne otázky

Či smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty⁽¹⁾ a zásada daňovej neutrality, ktorá vyplýva z uvedenej smernice, ako aj judikatúra Súdneho dvora Európskej únie, ktorá ju vykladá, bránia vnútroštátnym právnym predpisom, podľa ktorých môže členský štát vyrubiť nepriamu daň odlišnú od DPH podnikateľom alebo podnikateľským subjektom z nadobudnutia hnutel'ného majetku (konkrétne zlata, striebra alebo šperkov) od jednotlivca, keď:

1. Nadobudnutý predmet bude prostredníctvom svojho spracovania a následného prevodu určený na ekonomickú činnosť uvedeného podnikateľa.
2. Transakcie podliehajúce DPH sa budú realizovať po opätovnom uvedení nadobudnutého tovaru do obchodného obehu, a
3. Právna úprava uplatniteľná v tom istom štáte neumožňuje pri takýchto transakciách podnikateľom alebo podnikateľským subjektom odpočítať zaplatenú sumu uvedenej dane za prvé z predmetných nadobudnutí.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

Žaloba podaná 15. marca 2018 – Európska komisia/Poľská republika

(Vec C-192/18)

(2018/C 182/17)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: A. Szmytkowska, K. Banks, H. Krämer a C. Valero, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Poľská republika

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor

- určil, že Poľská republika si tým, že na základe článku 13 bodov 1 až 3 ustavy z dňa 12. júla 2017 r. o zmanie ustavy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektorých iných ustaw (zákon z 12. júla 2017, ktorým sa mení zákon o organizácii všeobecných súdov a niektoré ďalšie zákony) zaviedla odlišný vek odchodu do dôchodku pre mužov a ženy, ktorí pôsobia ako sudcovia všeobecných súdov, sudcovia Najvyššieho súdu a prokurátori, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 157 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ako aj článku 5 písm. a) a článku 9 ods. 1 písm. f) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/54/ES z 5. júla 2006 o vykonávaní zásady rovnosti príležitostí a rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania (prepracované znenie)⁽¹⁾, ako aj
- tým, že na základe článku 13 bodu 1 uvedeného zákona znížila vek odchodu do dôchodku pre sudcov všeobecných súdov a súčasne na základe článku 1 bodu 26 písm. b) a c) tohto zákona priznala ministrom spravodlivosti právo rozhodnúť o predĺžení doby aktívnej služby sudcov, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 19 ods. 1 druhého pododseku Zmluvy o Európskej únii v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie,
- zaviazal Poľskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia Poľskej republiky vytýka, že tým, že na základe článku 13 bodov 1 až 3 zákona z 12. júla 2017, ktorým sa mení zákon o organizácii všeobecných súdov a niektoré ďalšie zákony zaviedla odlišný vek odchodu do dôchodku pre mužov a ženy, ktorí pôsobia ako sudcovia všeobecných súdov, sudcovia Najvyššieho súdu a prokurátori, ako aj na základe článku 13 bodu 1 tohto zákona znížila vek odchodu do dôchodku pre sudcov všeobecných súdov a súčasne na základe článku 1 bodu 26 písm. b) a c) tohto zákona priznala ministrovi spravodlivosti právo rozhodnúť o predĺžení doby aktívnej služby sudcov, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 157 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článku 5 písm. a) a článku 9 ods. 1 písm. f) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/54/ES z 5. júla 2006 o vykonávaní zásady rovnosti príležitostí a rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania (prepracované znenie) a povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 19 ods. 1 druhého pododseku Zmluvy o Európskej únii v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie.

(¹) Ú. v. EÚ L 204, 2006, s. 23.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Mons (Belgicko) 19. marca 2018 – Mydibel SA/État belge

(Vec C-201/18)

(2018/C 182/18)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel de Mons

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Mydibel SA

Žalovaný: État belge

Prejudiciálne otázky

Majú sa články 14, 15, 168, 184, 185, 187 a 188 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (¹) vykladať a uplatňovať tak, že je alebo nie je potrebná oprava/úprava DPH z investičného nehnuteľného majetku, ktorá bola pôvodne odpočítaná správne, keď bol tento investičný nehnuteľný majetok predmetom transakcie „sale and lease back“ (predaj a spätný prenájom), vzhľadom na to, že:

- „sale lease back“ je tvorený kombinovaným a súčasným poskytnutím práva dlhodobého nájmu (teda časovo obmedzeného vecného práva) zdaniteľnou osobou dvom finančnými inštitúciám a leasingu týmito dvomi finančnými inštitúciami zdaniteľnej osobe;
- táto transakcia „sale lease back“ predstavuje čisto finančnú transakciu, ktorej účelom je zvýšiť likvidné prostriedky zdaniteľnej osoby;
- transakcia „sale lease back“ (predaj a spätný prenájom) nepodliehala DPH;
- investičný nehnuteľný majetok zostal v držbe zdaniteľnej osoby a bol súvisle a trvalo používaný na zdaniteľnú činnosť zdaniteľnej osoby tak pred, ako aj po transakcii.

Sú výklad a uplatnenie vyššie uvedených ustanovení, ktoré vedú k oprave/úprave pôvodne odpočítanej DPH, v súlade so zásadou neutrality DPH a/alebo zásadou rovnosti zaobchádzania?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, s. 1.

Žaloba podaná 23. marca 2018 – Európska komisia/Poľská republika

(Vec C-206/18)

(2018/C 182/19)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: J. Samnadda, J. Hottiaux, G. von Rintelen, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Poľská republika

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor

- určil, že Poľská republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/26/EÚ z 26. februára 2014 o kolektívnej správe autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom a o poskytovaní multiteritoriálnych licencií na práva na hudobné diela na online využívanie na vnútornom trhu ⁽¹⁾, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 43 tejto smernice,
- uložil Poľskej republike v súlade s článkom 260 ods. 3 ZFEÚ povinnosť zaplatiť penále vo výške 87 612 eur za každý deň odo dňa vyhlásenia rozsudku v tejto veci z dôvodu nesplnenia povinnosti oznámiť opatrenia prijaté na prebratie smernice 2014/26/EÚ,
- zaviazal Poľskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa článku 43 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/26/EÚ z 26. februára 2014 o kolektívnej správe autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom a o poskytovaní multiteritoriálnych licencií na práva na hudobné diela na online využívanie na vnútornom trhu mali členské štáty povinnosť uviesť do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 10. apríla 2016. Komisii mali bezodkladne oznámiť znenie týchto ustanovení.

Poľská republika oznámila 22. novembra 2017 Komisii 3 už platné právne predpisy, ktoré len čiastočne preberajú smernicu 2014/26/EÚ. Z dôvodu, že Poľská republika doteraz neprijala do poľského právneho poriadku a neuviedla do účinnosti všetky potrebné právne predpisy, rozhodla sa Komisia podať žalobu na Súdny dvor Európskej únie.

V tejto žalobe Komisia navrhuje, aby bola Poľskej republike uložená povinnosť zaplatiť penále vo výške 87 612 eur za každý deň odo dňa vyhlásenia rozsudku v tejto veci. Táto sadzba je určená pri zohľadnení závažnosti porušenia, trvania porušenia a potreby zabezpečenia odrádzajúceho účinku.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 84, 2014, s. 72.

**Odvolaie podané 27. marca 2018: Électricité de France (EDF) proti rozsudku Všeobecného súdu
(tretia komora) zo 16. januára 2018 vo veci T-747/15, EDF/Komisia**

(Vec C-221/18 P)

(2018/C 182/20)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Électricité de France (EDF) (v zastúpení: M. Debroux, avocat)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Francúzska republika

Návrhy odvolateľky

Odvolaiteľka sa domáha toho, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok;
- rozhodol o žalobe v prvom stupni tak, že jej vyhovie a zruší teda články 1 až 5 rozhodnutia Komisie (EÚ) 2016/154 z 22. júla 2015 o štátnej pomoci SA.13869 (C 68/2002) (ex NN 80/2002) ⁽¹⁾;

subsidiárne:

- rozhodol s konečnou platnosťou o prvom žalobnom dôvode a prvej časti druhého žalobného dôvodu žaloby podanej na prvom stupni, vyhovej prvej časti druhého žalobného dôvodu, a teda rozhodol, že zásada trhovo konajúceho hospodárskeho subjektu platí pro sporné opatrenie;
- vrátil prejednávajúcu vec na nové rozhodnutie Všeobecnému súdu v inom zložení, aby rozhodol o ďalších žalobných dôvodoch a argumentoch navrhovateľky uvedených v jej žalobe z 22. decembra 2015 a rozhodol, že o trovách konania na prvom stupni sa rozhodne neskôr;

ešte subsidiárnejšie:

- vrátil prejednávajúcu vec na nové rozhodnutie Všeobecnému súdu v inom zložení, aby rozhodol o všetkých žalobných dôvodoch a argumentoch navrhovateľky uvedených v jej žalobe z 22. decembra 2015 (ktorá obsahuje subsidiárne uvedené žalobné dôvody) a rozhodol, že o trovách konania na prvom stupni sa rozhodne neskôr

a v každom prípade:

- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania na tomto stupni.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolateľka uplatňuje štyri dôvody a subsidiárne ďalší dôvod.

Prvý dôvod vychádzajúci zo skutočnosti, že bola porušená prekážka *res iudicata*, ktorú predstavuje rozsudok Všeobecného súdu z 15. decembra 2009 EDF/Komisia (T-156/04). Napadnutý rozsudok označuje sporné opatrenie ako údajné oslobodenie od dane, na rozdiel od rozsudku z 15. decembra 2009 v tej istej veci, ktorý tento prístup výslovne odmietol. Za účelom odôvodnenia tohto rozdielu pri určení sporného opatrenia sa napadnutý rozsudok odvoláva nesprávne zjavne implicitne na skutočnosť, že rozsudok z 15. decembra 2009 treba vykladať „vo svetle“ potvrdzujúceho rozsudku Súdneho dvora z 5. júna 2012 (C-124/10 P). V tomto rozsudku však Súdny dvor nerozhodol o identifikácii sporného opatrenia, ktoré vyplýva zo skutkových zistení.

Druhý dôvod vychádzajúci zo skutočnosti, že došlo k skresleniu dôkazov predložených Všeobecnému súdu. Tieto dôkazy opisovali skutočne vykonané opatrenia spojené s reštrukturalizáciou kapitálu spoločnosti EDG a neumožňujú definovať údajné oslobodenie od dane, ktoré Všeobecný súd konštatoval.

Tretí dôvod vychádzajúci zo skutočnosti, že bola porušená povaha a rozsah povinnosti vykonať riadne a nestranné vyšetrovanie, ktorú stanovuje nedávna judikatúra Súdneho dvora, najmä rozsudok Frucona Košice z 20. septembra 2007 (C-300/16 P), ktorý bol predmetom písomného vyjadrenia na Všeobecnom súde.

Štvrtý dôvod vychádzajúci zo skutočnosti, že Všeobecný súd nesplnil povinnosť uviesť odôvodnenie, pokiaľ ide tak o identifikáciu sporného opatrenia, ako aj o neprejednanie argumentov odvolateľky, založených na rozsudku Frucona Košice.

Nakoniec, dôvod, ktorý bol uplatnený subsidiárne, vychádzajúci zo skutočnosti, že došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu pri identifikácii spornej pomoci ako novej štátnej pomoci, hoci mala byť označená za existujúcu štátnu pomoc.

(¹) Ú. v. EÚ L 34, s. 152.

Odvolaie podané 9. apríla 2018: Talianska republika proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 25. januára 2018 vo veci T-91/16, Taliansko/Komisia

(Vec C-247/18 P)

(2018/C 182/21)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolaieľka: Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

— Talianska republika navrhuje, aby Súdny dvor na základe článku 56 a 58 Štatútu Súdneho dvora zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 25. januára 2018, oznámený 29. januára 2018, vo veci T-91/16 týkajúci sa zrušenia rozhodnutia Komisie K(2015) 9413 zo 17. decembra 2015, oznámeného 18. decembra 2015, týkajúceho sa zníženia príspevku z Európskeho sociálneho fondu na Operačný program Sicílie, ktorý patrí do rámca podpory štrukturálnej pomoci Spoločenstva v regiónoch, na ktoré sa vzťahuje cieľ č. 1 v Taliansku (Operačný program Sicílie 2000 – 2006), a aby zrušil aj posledné uvedené rozhodnutie.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Talianska republika podala odvolanie na Súdny dvor proti rozsudku z 25. januára 2018, vec T-91/16, v ktorom Všeobecný súd Európskej únie zamietol žalobu Talianska o neplatnosť **rozhodnutia Komisie K(2015) 9413 zo 17. decembra 2015, oznámeného 18. decembra 2015, týkajúceho sa zníženia príspevku z Európskeho sociálneho fondu na Operačný program Sicílie, ktorý patrí do rámca podpory štrukturálnej pomoci Spoločenstva v regiónoch, na ktoré sa vzťahuje cieľ č. 1 v Taliansku (Operačný program Sicílie 2000 – 2006).**

Prvý odvolací dôvod. Porušenie článku 39 nariadenia č. 1260/99 (¹), článkov 4, 6 a 10 nariadenia č. 438/2001 (²), článku 317 ZFEÚ a zásady dôkazného bremena.

Všeobecný súd nezohľadnil, že z tých istých skutočností, aké boli preukázané, vyplývalo, že opätovné overenie vykonané Komisiou v roku 2008 sa týkalo tých istých výdavkov, ktoré už boli overené v rokoch 2005 a 2006 s pozitívnymi výsledkami, pričom sa neobjavili nové skutočnosti.

Druhý odvolací dôvod. Porušenie článku 39 nariadenia č. 1260/99, článku 100 nariadenia č. 1083/2006⁽³⁾, článku 145 nariadenia č. 1303/2013⁽⁴⁾ a zásad riadnej správy vecí verejných, kontradiktórnosti a dôvery.

Všeobecný súd považoval za odôvodnené, bez toho, aby to bolo akokoľvek podložené, že celková dĺžka opravného konania trvala viac než sedem rokov, keď Komisia v podstate konala tak, aby záväzná lehota šiestich mesiacov od pojednávania, počas ktorého malo byť vydané konečné rozhodnutie, začala plynúť v okamihu, ktorý určila v rámci svojej voľnej úvahy, čím zmarila jej záväznosť.

Tretí odvolací dôvod. Porušenie článku 39 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1260/99 a článku 10 nariadenia č. 438/2001. Skreslenie skutkových okolností.

Všeobecný súd konštatoval, že miera chybovosti zistená v dotknutom prípade sa podstatne líšila v období pred 31. decembrom 2006 a po ňom, a pokiaľ ide o predmet výdavkov týkajúcich sa „koherentných“ projektov alebo naopak ostatných projektov. Neoprávnene však považoval za správnu opravu na základe extrapolácie jedinej miery chybovosti v hodnote 32,65 %, ktorá bez rozdielu odkazovala na všetky programovacie roky a na všetky druhy projektov. Tým bola porušená zásada proporcionality opráv a zásada reprezentatívnosti vzoriek.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1260/1999 z 21. júna 1999 o všeobecných ustanoveniach o štrukturálnych fondoch (Ú. v. ES L 161, 1999, s. 1; Mím. vyd. 14/001, s. 31).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 438/2001 z 2. marca 2001, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na vykonávanie nariadenia Rady (ES) č. 1260/1999, pokiaľ ide o systémy riadenia a kontroly pre pomoc poskytovanú v rámci štrukturálnych fondov (Ú. v. ES L 63, 2001, s. 21; Mím. vyd. 14/001, s. 132).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006 z 11. júla 2006, ktorým sa ustanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1260/1999 (Ú. v. EÚ L 210, s. 2006, s. 25).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1303/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa stanovujú spoločné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde, Európskom poľnohospodárskom fonde pre rozvoj vidieka a Európskom námornom a rybárskom fonde a ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde a Európskom námornom a rybárskom fonde, a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 320).

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 11. apríla 2018 – H/Rada

(Vec T-271/10 RENV) ⁽¹⁾

(„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Vyslaný národný expert na EUPM v Bosne a Hercegovine — Rozhodnutie o preložení — Právomoc veliteľa EUPM rozhodnúť o preložení vyslaného národného experta — Povinnosť odôvodnenia — Zneužitie právomoci — Zjavne nesprávne posúdenie — Psychické obťažovanie“)

(2018/C 182/22)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: H (v zastúpení: M. Velardo, avocat)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: A. Vitro a F. Naert, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

V prvom rade návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie jednak rozhodnutia zo 7. apríla 2010 podpísaného vedúcim policajnej misie Európskej únie (EUPM) v Bosne a Hercegovine, ktorým bola žalobkyňa opätovne preložená na post *Criminal Justice Adviser – Prosecutor* na regionálnom úrade v Banja Luka (Bosna a Hercegovina), a jednak rozhodnutia z 30. apríla 2010 podpísaného vedúcim EUPM uvedeným v článku 6 rozhodnutia Rady 2009/906/SZBP z 8. decembra 2009 o EUPM v Bosne a Hercegovine (Ú. v. EÚ L 322, 2009, s. 22), ktorým sa potvrdzuje rozhodnutie zo 7. apríla 2010, a v druhom rade návrh založený na článku 268 ZFEÚ na priznanie náhrady škody, ktorá údajne vznikla žalobkyňi

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. H je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 221, 14.8.2010.

Rozsudok Všeobecného súdu z 10. apríla 2018 – Alcogroup a Alcodis/Komisia

(Vec T-274/15) ⁽¹⁾

(„Žaloba o neplatnosť — Hospodárska súťaž — Kartely — Trh s bioetanolom a etanolom — Správne konanie — Rozhodnutie, ktorým sa nariaďuje inšpekcia — Preskúvacie právomoci Komisie — Ochrana dôvernosti komunikácie medzi advokátmi a klientmi — Dokumenty vymieňané v nadväznosti na predchádzajúcu inšpekciu — Odmietnutie Komisie prerušiť predmetné konania o porušení — Akt, ktorý nie je možné napadnúť žalobou — Neprípustnosť“)

(2018/C 182/23)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyne: Alcogroup (Brusel, Belgicko) a Alcodis (Brusel) (v zastúpení: P. de Bandt, J. Dewispelaere a J. Probst, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: T. Christoforou, C. Giolito, V. Bottka a F. Jimeno Fernández, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalobkyne: Orde van Vlaamse Balies (Brusel) (v zastúpení: pôvodne T. Bontinck a P. Goffinet, neskôr F. Wijckmans, S. Engelen a S. De Keer, avocats), Ordre des barreaux francophones et germanophone (Brusel) (v zastúpení: T. Bontinck, A. Guillerme a P. Goffinet, avocats) a Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles (Brusel) (v zastúpení: T. Bontinck, A. Guillerme a P. Goffinet, avocats)

Predmet veci

Návrh podľa článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2015) 1769 final, z 12. marca 2015, adresovaného Alcogroup, ako aj všetkým spoločnostiam, ktoré priamo alebo nepriamo kontroluje, vrátane Alcodis, týkajúceho sa konania o uplatnení článku 20 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 (AT.40244 – Bioethanol), a listu Komisie z 8. mája 2015 adresovaného Alcogroup v rámci vyšetrení AT.40244 – Bioethanol a AT.40054 – Oil and Biofuel Markets

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamietá ako neprípustná.*
2. *Alcogroup a Alcodis znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii, vrátane trov konania o nariadení predbežného opatrenia.*
3. *Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone a Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles znášajú svoje vlastné trovy, ktoré im vznikli v tomto konaní.*

(¹) Ú. v. EÚ C 279, 24.8.2015.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 22. marca 2018 – Valencia Club de Fútbol/Komisia

(Vec T-732/16 R)

(„Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Štátna pomoc — Pomoc poskytnutá Španielskom v prospech niektorých profesionálnych futbalových klubov — Verejná záruka poskytnutá verejnoprávnym subjektom — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom — Návrh na odklad výkonu — Neexistencia naliehavosti“)

(2018/C 182/24)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobca: Valencia Club de Fútbol, SAD (Valencia, Španielsko) (v zastúpení: J. García-Gallardo Gil-Fournier a A. Guerrero Righetto, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: G. Luengo, B. Stromsky a P. Němečková, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalobcu: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: A. Gavela Llopis, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článkov 278 a 279 ZFEÚ a smerujúci k odkladu výkonu rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/365 zo 4. júla 2016 o štátnej pomoci SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) poskytnutej Španielskom futbalovým klubom Valencia Club de Fútbol, Hércules Club de Fútbol, SAD a Elche Club de Fútbol, SAD (Ú. v. EÚ L 55, 2017, s. 12).

Výrok

1. *Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamietá.*

2. Uznesenie z 10. novembra 2016, Valencia Club de Fútbol/Komisia (T-732/16 R), sa zrušuje.
3. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

**Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 22. marca 2018 – Hércules Club de Fútbol/Komisia
(Vec T-766/13 R)**

(„Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Štátna pomoc — Pomoc poskytnutá Španielskom v prospech niektorých profesionálnych futbalových klubov — Verejná záruka poskytnutá verejnoprávnym subjektom — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom — Návrh na odklad výkonu — Neexistencia naliehavosti“)

(2018/C 182/25)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobca: Hércules Club de Fútbol, SAD (Alicante, Španielsko) (v zastúpení: S. Rating a Y. Martínez Mata, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: G. Luengo, B. Stromsky a P. Němečková, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalobcu: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: A. Gavela Llopis, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článkov 278 a 279 ZFEÚ a smerujúci k odkladu výkonu rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/365 zo 4. júla 2016 o štátnej pomoci SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) poskytnutej Španielskom futbalovým klubom Valencia Club de Fútbol, Hércules Club de Fútbol, SAD a Elche Club de Fútbol, SAD (U. v. EÚ L 55, 2017, s. 12).

Výrok

1. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamietá.
2. Uznesenie z 10. novembra 2016, Valencia Club de Fútbol/Komisia (T-732/16 R), sa zrušuje.
3. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

**Uznesenie Všeobecného súdu z 21. marca 2018 – Eco-Bat Technologies a i./Komisia
(Vec T-361/17) ⁽¹⁾**

(„Žaloba o neplatnosť — Kartely — Trh recyklácie automobilových batérií — Rozhodnutie obsahujúce opravu rozhodnutia, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ a ukladajú sa pokuty — Lehota na podanie žaloby — Začiatok plynutia — Omeškanie — Neprípustnosť“)

(2018/C 182/26)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Eco-Bat Technologies Ltd (Matlock, Spojené kráľovstvo), Berzelius Metall GmbH (Braubach, Nemecko) a Société traitements chimiques des métaux (STCM) (Bazoches-les-Gallerandes, Francúzsko) (v zastúpení: M. Brealey, QC, I. Vandenborre a S. Dionnet, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: F. van Schaik, G. Conte, I. Rogalski a J. Szczodrowski, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podľa článku 263 ZFEÚ jednak na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2017) 900 final z 8. februára 2017 týkajúceho sa konania o uplatnení článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (AT.40018 – Recyklácia automobilových batérií), opraveného rozhodnutím Komisie K(2017) 2223 final zo 6. apríla 2017, a jednak na zníženie pokuty uloženej žalobkyniam

Výrok

1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.
2. Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH a Société traitements chimiques des métaux (STCM) sú povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 318, 25.9.2017.

Uznesenie Všeobecného súdu z 21. marca 2018 – UD/Komisia

(Vec T-574/17) (¹)

(„Verejná služba — Prijemca pozostalostnej dávky — Sociálne zabezpečenie — Zamietnutie žiadosti o predchádzajúce schválenie na získanie náhrady určitých zdravotných nákladov — Nová žiadosť — Výlučne potvrdzujúci akt — Lehota na podanie žaloby — Neprípustnosť“)

(2018/C 182/27)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: UD (v zastúpení: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: T. Bohr a M. Mensi, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba podľa článku 270 ZFEÚ o vyhlásenie neplatnosti rozhodnutia Komisie o odmietnutí vydať žalobkyni predchádzajúce schválenie na získanie náhrady určitých zdravotných nákladov

Výrok

1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.
2. UD znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.

(¹) Ú. v. EÚ C 369, 30.10.2017.

Žaloba podaná 24. januára 2018 – Giove Gas/EUIPO – Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA)

(Vec T-34/18)

(2018/C 182/28)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Giove Gas Srl (Tarquinia, Taliansko) (v zastúpení: A. Bergonzini a F. Dinelli, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Compagnie des gaz de pétrole Primagaz (Paríž, Francúzsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa.

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie obsahujúca slovné prvky „KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA“ – prihláška č. 14 740 559.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 27. novembra 2017 vo veci R 1271/2017-2.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- v celom rozsahu zmenil napadnuté rozhodnutie,
- zapísal ochrannú známku.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1001/2017.

Žaloba podaná 5. marca 2018 – Szegedi/Parlament

(Vec T-135/18)

(2018/C 182/29)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Žalobca: Csanád Szegedi (Budapešť, Maďarsko) (v zastúpení: Kristóf Bodó, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie generálneho tajomníka Európskeho parlamentu č. 2017-1635,
- zrušil rozhodnutie prijaté generálnym tajomníkom Európskeho parlamentu 30. novembra 2017, ktorým sa nariaďuje vrátenie čiastky 264 196,11 eura.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza sedem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že závery rozhodnutia generálneho tajomníka týkajúce sa vrátenia cestovných nákladov akreditovaných parlamentných asistentov sú v rozpore s objektívnymi skutočnosťami. Žalobca požadoval náhradu cestovných nákladov len v prípadoch, keď na ne mal nárok v súlade s rozhodnutím predsedníctva Európskeho parlamentu č. 2009/C 159/01, ktorým sa stanovujú vykonávacie opatrenia k štatútu poslancov Európskeho parlamentu.

Akreditovaní parlamentní asistenti, na ktorých odkazuje rozhodnutie a ktorí majú pracovnoprávny vzťah k Európskemu parlamentu plnia úlohy podporujúce prácu žalobcu ako poslanca pri výkone jeho funkcií poslanca v Bruseli a Štrasburgu.

2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na porušení zásady rovnosti zbraní.

Žalobca sa nemohol oboznámiť s dôkazmi svedčiacimi v prospech skutočností uvedených v rozhodnutí generálneho sekretariátu. Žalobca podal žiadosť písomne, ale generálny sekretariát mu dôkazy nezaslal, a tým mu zabránil sa vyjadriť k veci samej. Rozhodnutie generálneho sekretariátu, na ktorom sa zakladá platobný rozkaz, ako právny akt týkajúci sa žalobcu, bolo prijaté v rozpore so zásadou nestranného a spravodlivého konania, zásadou rovnosti zbraní a právom žalobcu na obhajobu.

3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na tom, že rozhodnutie generálneho sekretariátu je v rozpore s právom, pokiaľ ide o dôkazné bremeno. V rozpore s tvrdením obsiahnutým v rozhodnutí generálneho sekretariátu argumenty uvedené v bode 54 rozsudku Všeobecného súdu z 10. októbra 2014 vo veci T-479/13, Marciani/Parlament, nemožno považovať za relevantné v prejednávanej veci, najmä preto, že v prípade poslanca Marcianiho sa uplatnili pravidlá [týkajúce sa preplácania nákladov a diét poslancov], zatiaľ čo počas mandátu žalobcu ako poslanca už platilo nariadenie Rady (ES) č. 160/2009.
4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na nedostatočnom právnom základe pre vrátenie mzdy vyplatenej akreditovaným parlamentným asistentom. Tento dôvod má dve časti:

Prvá časť vychádza z neexistencie právneho vzťahu medzi žalobcom a Európskym parlamentom. Od vstupu nariadenia (ES) č. 160/2009 do platnosti je to práve Európsky parlament, nie poslanec, kto má právny vzťah s akreditovaným parlamentným asistentom a EP neprepláca náklady, ale vypláca mzdu. Pokiaľ ide o pracovnoprávny vzťah akreditovaných parlamentných asistentov, žalobca nemá s EP žiadny pracovný pomer. EP nevyplácal žalobcovi príslušnú mzdu pre akreditovaných parlamentných asistentov. Vzhľadom na neexistenciu právneho vzťahu alebo akéhokoľvek právneho základu, žalobca nemôže mať žiadnu povinnosť vrátiť finančné prostriedky EP.

Druhá časť vychádza z toho, že činnosť, ktorá je mimo rámca činnosti akreditovaných parlamentných asistentov, neumožňuje, aby vznikol nárok na vrátenie vyplatenej mzdy. Článok 12 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie nevylučuje výkon činnosti mimo službu, ale podmieňuje ju súhlasom orgánu povereného menovaním. V prípade, že sa o súhlas nepožiada, však neexistujú žiadne sankcie vo forme vrátenia mzdy v plnom rozsahu.

5. Piaty žalobný dôvod sa zakladá na zákaze retroaktívneho uplatňovania právneho predpisu, ktorý stanovuje povinnosti. Bod 8 rozhodnutí generálneho sekretariátu odkazuje na článok 39 vykonávacích opatrení v oblasti právneho odôvodnenia tvrdenia, hoci rozhodnutie predsedníctva Parlamentu č. 2015/C 397/03, ktorým sa menia vykonávacie opatrenia štatútu poslancov Európskeho parlamentu, uplatniteľné od 1. januára 2016, nemôže byť relevantný v tomto spore.
6. Šiesty žalobný dôvod sa zakladá na určení čiastky a nesplnení povinnosti odôvodnenia a porušení zásady proporcionality. Požadovaná čiastka nie je odôvodnená ani podrobne, ani výpočtom, a predpokladá, že akreditovaný parlamentný asistent nikdy pre žalobcu nepracoval.
7. Siedmy žalobný dôvod sa zakladá na tom, že posúdenie cestovného dokladu s dátumom cesty, ktorý bol pripojený k žiadosti o náhradu cestovných nákladov, sa odchyľilo od svojho účelu a vyvodilo z neho nesprávny dôsledok.

Žaloba podaná 16. marca 2018 – Chrysses Demetriades & Co. a Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co/Rada a i.

(Vec T-198/18)

(2018/C 182/30)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Chrysses Demetriades & Co. LLC (Limassol, Cyprus), Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co LLC (Limassol) (v zastúpení: P. Tridimas, barrister)

Žalované: Rada Európskej únie, Európska komisia, Európska centrálna banka, Eurogroup a Európska únia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- nariadil žalovaným uhradiť žalobkyniam sumy uvedené v prílohe k tejto žalobe vrátane úrokov počítaných od 26. marca 2013 do rozhodnutia Všeobecného súdu,
- uložil žalovaným povinnosť nahradiť trovy konania.

Subsidiárne žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- určil, že Európskej únii a/alebo žalovaným inštitúciám vznikla mimozmluvná zodpovednosť,
- určil konanie, ktorým by sa mohla určiť nahraditeľná strata, ktorú žalobkyne v skutočnosti utrpeli,
- uložil žalovaným povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú štyri žalobné dôvody, ktoré sú v podstate zhodné alebo podobné so žalobnými dôvodmi uvedenými vo veci T-197/18, JV Voscf a i./Rada a i.

Žaloba podaná 23. marca 2018 – VQ/ECB

(Vec T-203/18)

(2018/C 182/31)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: VQ (v zastúpení: G. Cahill, barrister)

Žalovaná: Európska centrálna banka

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil podľa článku 263 ZFEÚ rozhodnutie Európskej centrálnej banky SNC-2016-0026 zo 14. marca 2018,

- vyhlásil podľa článku 277 ZFEÚ, že článok 18 ods. 6 nariadenia o jednotnom mechanizme dohľadu ⁽¹⁾ je protiprávny, a preto zrušil uvedené rozhodnutie, a
- uložil ECB povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB porušila článok 18 ods. 1 nariadenia o jednotnom mechanizme dohľadu a článok 49 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie tým, že uložila administratívnu peňažnú sankciu na základe právneho rámca založeného na práve EÚ bez priameho účinku a vnútroštátneho práva.
 - Žalobkyňa tvrdí, že sa nemožno domnievať, že jej spätné odkúpenia vlastných akcií v období od 1. januára 2014 do 31. decembra 2015 boli v rozpore s článkom 77 písm. a) a článkom 78 nariadenia č. 575/2013 ⁽²⁾, pretože vankúš na zachovanie kapitálu nebol do 1. januára 2016 účinný a ani stanovený.
 - V rozsahu, v akom rozhodnutie ECB vychádza z pravidiel upravujúcich vankúš na zachovanie kapitálu podľa smernice 2013/36 ⁽³⁾, ktoré neboli do 1. januára 2016 záväzné, účinné a ani stanovené, žalobkyňa úctivo tvrdí, že ECB uložila administratívnu peňažnú sankciu bez priamo uplatniteľného pravidla práva EÚ a vnútroštátneho práva.
 - Napadnuté rozhodnutie preto porušuje článok 18 ods. 1 nariadenia o jednotnom mechanizme dohľadu a osobitne zásadu zákonnosti zakotvenú v článku 49 ods. 1 Charty základných práv.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB porušila článok 132 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 468/2014 ⁽⁴⁾, keďže nariaďuje uverejnenie administratívnej peňažnej sankcie na neanonymizovanom základe.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tvrdení, že článok 18 ods. 6 nariadenia o jednotnom mechanizme dohľadu je protiprávny a v rozpore s článkom 263 šiestym odsekom ZFEÚ a článkom 47 Charty základných práv, keďže ukladá povinnosť uverejniť administratívnu peňažnú sankciu bez ohľadu na to, že žalobkyňa má v úmysle podať žalobu na Všeobecný súd v lehote stanovenej v článku 263 šiestom odseku ZFEÚ.
 - Zavedením takého pravidla, ako je článok 18 ods. 6 nariadenia o jednotnom mechanizme dohľadu, Rada pozbavila žalobkyňu, ktorá má záujem podať žalobu proti rozhodnutiu o neanonymizovaní administratívnej peňažnej sankcie, dvojmesačnej lehoty stanovenej v článku 263 šiestom odseku ZFEÚ.
 - Napadnuté ustanovenie je v rozpore s dvojmesačnou lehotou na podanie žaloby o neplatnosť a udeľuje ECB jednostranné oprávnenie určiť, kedy má úverová inštitúcia podať žalobu.
 - Keďže ECB má právomoc uverejniť administratívnu peňažnú sankciu, dotknutá úverová inštitúcia musí podať žalobu pred rozhodnutím ECB o uverejnení sankcie. Táto situácia spôsobuje úverovej inštitúcii neprimeranú neistotu, ktorá napokon môže obmedziť jej schopnosť podať žalobu, a v konečnom dôsledku porušuje jej základné právo na účinný prostriedok nápravy.

- V dôsledku toho je článok 18 ods. 6 nariadenia o jednotnom mechanizme dohľadu v rozpore s článkom 263 šiestym odsekom ZFEÚ a článkom 47 Charty základných práv.
- Keďže ECB pozbavila žalobkyňu jej práva na účinný prostriedok nápravy, napadnuté rozhodnutie by malo byť zrušené.

- (¹) Nariadenie Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 63).
- (²) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 1).
- (³) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 338).
- (⁴) Nariadenie Európskej centrálnej banky (EÚ) č. 468/2014 zo 16. apríla 2014 o rámci pre spoluprácu v rámci jednotného mechanizmu dohľadu medzi Európskou centrálnou bankou, príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a určenými vnútroštátnymi orgánmi (ECB/2014/17) (Ú. v. EÚ L 141, 2014, s. 1).

**Žaloba podaná 30. marca 2018 – Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group
(Ciclomotori)**

(Vec T-219/18)

(2018/C 182/32)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Piaggio & C. SpA (Pontedera, Taliansko) (v zastúpení: F. Jacobacci, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd (Taizhou City, Čína)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ sporného dizajnu: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutý sporný dizajn: dizajn Spoločenstva č. 1 783 655-0002.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu EUIPO z 19. januára 2018 vo veci R 1496/2015-3.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- vyhlásil neplatnosť dizajnu Spoločenstva zapísaného pod č. 1 783 655-0002, ktorý vlastní majiteľ, zo všetkých dôvodov uvedených v tejto žalobe,
- uložil ďalšiemu účastníkovi konania a majiteľovi sporného dizajnu povinnosť nahradiť trovy konania pred odvolacím senátom podľa článku 190 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu,
- uložil EUIPO a prípadnému vedľajšiemu účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- nesprávny výklad a uplatnenie článku 6 nariadenia č. 6/2002,
- porušenie článku 25 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 6/2002,
- porušenie článku 25 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 6/2002.

Žaloba podaná 5. apríla 2018 – Transtec/Komisia

(Vec T-228/18)

(2018/C 182/33)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Transtec (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: L. Levi a N. Flandin, avocats)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil túto žalobu za prípustnú a dôvodnú,

v dôsledku toho

- zrušil rozhodnutie z 26. marca 2018, ktorým Európska komisia zamietla ponuku konzorcia, ktorého je žalobkyňa lídrom pre časť č. 3 v rámci verejného obstarávania „Framework contract for the implementation of external aid 2018 (SIEA EUROPAID/138778/DH/SER/MULTI“, ďalej len „verejné obstarávanie“) týkajúceho sa rámcovej zmluvy na poskytovanie služieb tretím krajinám, ktoré sú príjemcami vonkajšej pomoci EÚ, a zadala časť č. 3 ďalším desiatim uchádzačom,
- na základe opatrení na zabezpečenie priebehu konania (článok 55 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu vyzval žalovanú, aby poskytla i) charakteristiky a výhody týkajúce sa desiatich vybraných ponúk pre časť č. 3, ako aj ich skóre pre podpoložky 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5, 1.6 položky Celková organizácia a metodológia („Global Organisation and Methodology“), a skóre, ktoré dosiahlo desať ponúk za časť č. 3 za technickú položku („Technical score“) a za položku Finančné prostriedky („Financial score“) a ii) podrobnú správu hodnotiaceho výboru,
- vyhlásil návrh na náhradu škody vo výške 2 400 000 eur *brutto* za prípustný a dôvodný,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 106 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012, o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, 2012, s. 1, ďalej len „finančné nariadenie“) a článku 4 pokynov pre uchádzačov („Instructions to Tenderers“, ďalej len „pokyny“). Komisia sa tohto porušenia dopustila tým, že z dôvodov neoprávnenosti nevylúčila jedného z uchádzačov, ktorý patrí do konzorcia, ktorému bola zadaná zákazka.

2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na zjavne nesprávnom posúdení Komisie a porušení ustanovení článku 110 ods. 5 finančného nariadenia, článku 151 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 1268/2012 z 29. októbra 2012 o pravidlách uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie (Ú. v. EÚ L 362, 2012, s. 1, ďalej len „vykonávacie nariadenie“), povinnosti vyplývajúcej z článku 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) rešpektovať zásadu riadnej správy vecí verejných a článku 15 ods. 3 pokynov, pretože Komisia dostatočne pozorne neposúdila ponuky s neprirodzene nízkou cenou.
 3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na porušení povinnosti odôvodnenia, ako vyplýva z článku 113 ods. 2 finančného nariadenia a článku 161 ods. 1 vykonávacieho nariadenia.
 4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na porušení práva na účinný prostriedok nápravy zakotveného v článku 47 Charty.
 5. Piaty žalobný dôvod sa zakladá na porušení zásad rovnosti zaobchádzania, zákazu diskriminácie a zabezpečenia spravodlivej hospodárskej súťaže, článku 102 ods. 1 a 2 finančného nariadenia z dôvodu nezákonnosti ustanovení článku 7 pokynov.
 6. Šiesty žalobný dôvod sa zakladá na porušení zásady riadnej správy vecí verejných zakotvenej v článku 41 Charty z dôvodu nezákonnosti ustanovení článku 7 ods. 3 pokynov.
-

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK